

מכתבים

"מצעו הפוליטי של ג'קסון... קרוב לזה של מחנההשלוש הישראלי".
למה, איפוא, "פיספס"? מסתבר שחולשתו היא טאקטי. מדוע סירב להסתייג מריברי לואיס פרחאן, ששיבח את היטלר? מסתבר כי "את הטקטיקה והאידיאולוגיה הזאת הוא לא למד מסארטאווי, שהקפיד לגנות בכל תוקף כל ביטוי שנרף ממנו ריח אנטי יהודי". במילים אחרות, הוא לא למד לנקוט בטקטיקה של מתינות, שאיפיינה את סרטאווי. בתמימות הוא פשוט אומר את אשר הוא חושב!

(המשך מעמוד 3)
במיקרה הגרוע ביותר נמסר לערבים את השטחים כשלא תהיה לנו ברירה אחת. אני סבור שהערבים תמיד יקבלו את השטחים ברצון.
הרי לגרוע ביותר יש תמיד זמן!
שימשון שיבק, בני ברק

כלב מי שלא מצביע עבורו

המועמד שעוד יבוא יזמו. נתקלתי בתצלומי של כלב, ששבה את ליבי יותר מכל תצלומי המועמדים בבחירות. צלם-העיתונות מרטין תגר הצליח להנציח אותו בפווה משכנעת: ליד הגה המכונית (מי שיכול לנהוג

הכלב של מרטין תגר בפעולה

לצאת מן האלמוניות, לנטוש את המידבר הפוליטי

(שאני נמנה עימו) ואל תיחס לו את השינאה העצמית החולנית שאתה נגוע בה.
שלמה קמיניץ, נווה עוז
● אחרי קריאה שנה ושלישית, לא הובן במערכת אם הקורא מייחס לחיים ברעם הזדהות עם היטלר, או רק שינאה עצמית חולנית שיגרתית.

ממשלת אחרות בדרנית

אחרי שוך הסערה, הגיע הזמן לליכוד הלבבות. הבחירות הסתיימו, כל מיפלגה זכתה במה שזכתה, וכעת הגיע הזמן לעסוק בצנינות בכעיות החמורות של המדינה.

כרור שיש רק דרך אחת לטפל במשבר הכלכלי והחברתי, בבוץ הלבנוני ובאימים מבוזזים: יש להקים מייד ממשלת אחרות לאומית. אני מציע לנשיא לזמן מייד את ספי ריבלין ואת שלושת הגששים, לפנות לחוש האחריות הלאומית שלהם ולהפציר בהם להקים להקה אחת משותפת בשם אתה בחרתנו. שמואל דוידוביץ, תל-אביב

לידעת הקוראים

מיכתבי קוראים מתגוררים ברחובות סרסמים בקיבוצים הכי חייבים מתוכנן קולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים. מודפסים במכונת-כתיבה, בה, שצורפה אליהם תמונת הכותב. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.

רימון דרך

מדי יום ביומו עוצרים חבלני המיטרה את התנועה ברחובות הערים הגדולות, כשהם באים לטפל בחפצים חשודים. מסביב למקום האירוע נוצרת התקופה לוח, כי העוצרים ושבים סקרנים לדעת מה קרה. התקופות אלה הן, כידוע, מסוכנות מאוד. אני מציע שהמיטרה תעצב שלט נייד, שאפשר לסלטל אותו ולהציב בכל מקום שבו מטפלים בחפצים חשודים. שלט כזה, למשל, ציור של רימון עטוף בכופית, שייראה כמו תמרור דרך — יבהיר לאזרחים עוד מר-חוק כמה מדובר. צביקה שין, רמת-גן

פיספוס ואי-הבנה

בעיקבות "הפיספוס האחרון של ג'קסון" (העולם הזה, 10.7.84) מציע הקורא לחיים ברעם... להתאסלם. מעשיו והתבטאויותיו של הכומר השחור ג'סי ג'קסון חביבים על מר חיים ברעם, בין בהתייחסותם לישראל, בין בהתייחסותם למיסר היהודי כארצות-הברית. אשר על כן ברעם מצייין כי

יצחק נבון ויצחק רבין במרכז. העבודה